

РЕШЕНИЕ

№ 3215

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2285** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. В. Г., [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв.С. С., против Решение от 04.02.2022 г., постановено по НАХД № 14387/ 2020 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено НП №19-4332-013192 от 10.07.2019 г., издадено от началник сектор към ОПП-СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 1150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът, редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

За да потвърди НП, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства е приел за установено, че на 01.05.2019 г. в 14:28 часа в [населено място], като водач на лек автомобил „Волво“ с рег. [рег.номер на МПС] , Ц. В. Г. се движил по [улица]с посока на движение от [улица], към [улица]. Движел се със скорост от 154 км/ч., която след приспаднал толеранс от 3% е вписана в НП като 149 км/ч., при разрешена такава от 50 км/ч. за населено място. Превिшаването на разрешената скорост било установено с техническо средство система за видеоконтрол TFR1-M №509, клип №5358. Техническото средство било поставено в района на [улица], срещу стопанство „В.“, съгласно протокол за използване на АТСС. Същото имало удостоверение за одобрен тип средство за измерване и при проверка не били установени механични дефекти, които биха могли да попречат на функционалната му годност. Въз основа на клипа от техническото средство, на 18.06.2019 г. младши контрольор при ОПП СДВР съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН)№504343 на жалбоподателя в присъствието на свидетели. Актът бил предявен на жалбоподателя на същата дата, който го подписал, като отбелязал, че има възражения. Подписал също и декларация по чл.188 от ЗДвП, че на 01.05.2019 г. е управлявал процесния автомобил.

При така съставения АУАН, на 10.07.2019 г., началник сектор при ОПП СДВР, издал атакуваното НП, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП, на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за извършено нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

Въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо

Първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място и е нарушил чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. По аргумент от чл. 21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, притежаващо функция освен да извършва видеозаснемане/заснемане на изображение, но и да разпознава и регистрационен номер и записва данни за него. Това става чрез изготвяне на отделен запис на данни извън самото заснето изображение/регистрационен номер на автомобила, дори и разпечатания снимков материал от съответното заснемане да не е достатъчно ясен. Мястото на извършване на нарушението също е категорично установено.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК съдът не констатира неправилност и

необоснованост на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София - град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.02.2022г , постановено по НАХД № 14387/ 2020 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: